

LƯU LINH

Trong khuôn viên Trường Bộ Binh Thủ Đức năm 1972, 10 giờ tối là giới nghiêm, đồng nghĩa với cửa của 37 Đại Đội đóng, thì cửa 301 mở toác, chờ khách lãng du ...

Còn một tiếng nữa là giới nghiêm, 9 giờ đêm hôm đó, ở gốc bã đậu ven đường, giữa ranh 2 ĐĐ 36&37 cả chục mạng ngồi đầy gốc cây .

Thằng Bình “ rụ ”(rượu) hai tay cầm 2 chai bia lave, chai đầy chai lửng (uống giữa chừng ở CLB, sợ giới nghiêm ôm chai trốn về sớm) ngồi chồm hồm trên lều, như tay nhậu nhà nghề :

- Nè, mỗi thằng một hớp, cho quen !

Chai bia đầy, chuyển 1 vòng :

- Ý ẹ, đắng quá, đắng hơn ỏ qua, mắc ớn !
- Ngon lành gì trời ??? Đắng thấy bà cố tổ !
- Mồi đâu, tao đưa cay, mồi đâu ???
- Uống “ chay” mới nhà nghề nhe ...

Hồi đó, thời đó, thanh niên ít uống rượu, nên “ hớp một ngụm bia ” nghe nó đắng nghét, thấy ghê luôn ! Một cụ non, chề đắng, lên lớp :

- Tụi bây còn nhỏ, rượu chè be bét, để “ báo vợ báo con “, nghe chưa ? Một “ cụ lão “ khác cảnh cáo :
- Ở xóm tao, có cha đó nhậu tới độ gang sung tù lù, lúc sắp chết, gan nó nở cái “ bóp “, tè luôn ! (!)
- Còn chỗ tao, cha nội đó nhậu tới ngày, hông hiểu sao bị liệt 2 giò, giờ chả lết đi ăn mậy ! (???)

Uống có 1 hớp bia, mà tụi nó nói xấu “ thợ nhậu “ thấy mà ghê !

Thằng Bình rụ, tốn bia, nóng gà :

- Tụi bây có đọc truyện tàu hong ?
- Trời ...đang nhậu, mậy hỏi kỳ ?
- Bỏ truyện tàu, bàn chuyện nhậu, mậy nói cha ở xóm mậy nhậu tới độ “ nở gan “, chôn chưa ?
- Chôn lâu ... ooòòiii ...òì ...
- Trên tấm mộ bia của cha, có ghi câu : “ Vi Tữ Vong Thân “ hong ????
- He he he ...é é é ...!!! Tổ bà mậy ... hi hi ...

Bình rụ, nghe vậy, khoái chí :

- Thấy hôn, nhậu đâu có sao, có ngỗm cũng ...hông lo hậu thế cần nhần !
- Bào chúc mậy ?
- Giờ tao hông bào - chúc con cóc khô gì ráo, tao nói ... vô sách, nói có sách, mách có chứng hần hẹ ...
- Sách nào mà khen nhậu, vậy trời ?!
- Nè, tụi bây có nghe câu “ Thằng này nhậu dữ thiệt, nhậu hơn lu - lin ? (lưu linh) , có nghe vậy hôn ?

LƯU LINH

- Nghe hoài ?
- Ai nói ?
- Ông nội tao, nói với ... Ba tao !!!
- he he he ...
- Giờ tao hỏi tiếp, tụi bây có coi tranh tàu vẽ trong kiếng xe hủ tiếu chưa ?
- Vẽ gì ?
- Nó vẽ hình một lão già đi trước, nách kẹp cái hồ lô, đằng sau, vẽ 2 đứa nhỏ, đứa cầm quạt, đứa cầm xén ...

Cả đám cười rộ lên :

- Tưởng gì !!! Xời ...
 - Sao xời ? Tụi bây biết cái hồ lô đựng gì trong đó mà xời ?
 - ... “ Rụ “
 - Còn cái xén, làm gì ???
 - Chết mẹ, tự nhiên có cái xén, đi uống rượu mà xách xén chi ta, bó tay !
 - Nè, tao đọc truyện tàu, tao biết, nó nói trúng phóc, nghe chưa ?
 - Kể nghe ...
 - Tụi bây có nghe mấy cha nhậu nói câu : “ Thằng này nó nhỏ... cứ cò, nó tiêu rồi “.
- Hiểu “ cứ cò “ hôn.?
- ...??!!...
 - Nhà tao lò rụ, tao rành, nhậu đế “ tới chi “ nói chuyện xà bát, phung phèo phèo xuống đất, nước miếng trắng hếu, dẻo nhẹ một cục y như cục con cò ! Như vậy, cha này, 30 giây nửa là xong hàng, nằm thẳng căng tại chỗ !
 - He he he kể tiếp coi ...
 - Mấy cha nhậu ... ở dơ lắm ! Nhậu đâu khạc đó, bởi vậy cha Lưu Linh đi nhậu, kêu thằng nhỏ cầm theo cái xén, khi chả khạc xuống đất, thì thằng nhỏ lấy xén sút cục đất quăng đi ...
 - Ý chà chà ... có lý ... tiếp ...
 - Như vậy cha Lưu Linh hông ở dơ !
 - Đúng, nhỏ xong là vít đất vọt, do đó, chả nhậu quán nào, thì quán đó, từ từ ... thành cái ao ! (??)
 - Hả ... sạo mậy ?
 - Sao là sạo, mậy coi, phun ra, lấy xén đào cục cứ cò phải kèm theo cục đất nền nhà, mà nhậu một buổi, tụi bây tính nhỏ cứ cò bao nhiêu lần ?
 - Lu bù cóc ...
 - Đó, làm sao hông thành cái ao, hả con ?!
 - Hé hé hé ...
 - Sau đó cha Lưu Linh vô quán, chủ quán hông cho nhậu, mới khổ ...
 - Sợ ... cái nhà thành cái ao chớ gì ?
 - Đúng !!!
 - Lão Lu – Lin bỏ rụ ?
 - Chớ hề, giờ vô quán nhậu, chả kêu thằng nhỏ cầm xén đứng ngoài, chờ ...
 - Còn nước miếng chả nhỏ xuống đất, ai lo ?
 - Lưu Linh ... lấy căng chà sạch bách !!!

LƯU LINH

- He he he ... hò hò hò ...é é é ...

Tới đây, quý độc giả có thể nghe văng vẳng, tiếng tụi nó cười rần rần thế nào rồi, chuyện thằng Bình rụ kể thật cười thiệt.

- Ê, Bình, vậy thì cha Lưu Linh đâu cần xén, sao hỏng bỏ, còn cho thằng nhỏ cầm theo làm gì ?

- Đó, mầy hỏi hay đó, cha Lưu linh này cũng biết rõ: nhậu nhiều “ nỏ gan “, liệt một lượt 2 giò, chết dọc đường dọc xá, báo vợ báo con ...

- Rồi chả bỏ rượu ?

- Trời, sao lại bỏ chớ ?

- Vậy là chả “ báo vợ báo con rồi “ ???

- Chớ hề ...

- Sao vậy ?!

- Ông thần Lưu Linh, nói với hai tiểu đồng : Ta uống rượu nhiều, khi chết sẽ báo vợ báo con, ta dặn 2 đệ tử : - Thầy đi nhậu, hai con cầm xén theo ta bén gót ... Tiểu đồng hỏi :

- Chị vậy Thầy ?

- Nếu ta có chết bất tử ở đâu (để không báo vợ báo con) hai con lấy xén, đào lỗ, chôn tại chỗ !!!

- Hé hé hé ...

- Khà khà khà ...

Cốc Bà Tó

